

UDENRIGSMINISTERIET
Center for Europa og Nordamerika

EUK, sagsnr: 2015-204
Den 27. februar 2015

Rådsmøde (udenrigsanliggender) den 16. marts 2015

SAMLENOTAT

1. Afrika.....	2
2. Libyen.....	5
3. EU's Østlige Partnerskab.....	7
4. Irak/Syrien strategien.....	9

1. Afrika

KOM-dokument foreligger ikke

Revideret notat.

1. Resumé

Under dagsordenpunktet Afrika forventes Rådet (udenrigsanliggender) at have en overordnet, politisk og strategisk drøftelse af EU's forhold til Afrika. Drøftelsen – der blev udskudt under det seneste mødet i Udenrigsrådet – ligger i forlængelse af EU-Afrika Topmødet i april 2014 og tager udgangspunkt i et kort diskussionsoplæg, der stiller skarpt på aktuelle udfordringer indenfor fred, velstand og partnerskaber. Der forventes ikke vedtaget råds-konklusioner om Afrika. Fra dansk side vil lejligheden desuden blive benyttet til at rejse Sabel givet den aktuelt bekymrende situation.

2. Baggrund

EU's høje repræsentant for udenrigsanliggender, Federica Mogherini, foreslog allerede meget tidligt i sit mandat en politisk og strategisk drøftelse af relationerne til Afrika for at styrke EU landenes fælles forståelse af relationerne til nabokontinentet. Drøftelsen sker indenfor rammerne af den fælles Afrika-EU strategi (Joint Africa-EU Strategy - JAES), der blev vedtaget på Lissabon-topmødet i 2007, og som er en politisk vision og køreplan for uddybning af partnerskab mellem Afrika og Europa. Den fælles strategi bygger på principper om et ligeværdigt partnerskab og forfølgelse af en fælles målsætning: To unioner, én vision. Den supplerer den meget udviklingsorienterede Cotonu-aftale ved at placere partnerskabet i en global politisk kontekst og bl.a. søge at udvikle fælles holdninger til globale udfordringer som f.eks. klimaforandringer og fred og sikkerhed. Det sker parallelt med, at en række afrikanske lande oplever en markant – om end ulige - økonomisk vækst, hvilket giver lederne på kontinentet voksende selvtillid og bidrager til en international anerkendelse af, at Afrika er på vej til at kunne indtage en mere betydningsfuld plads på internationalt niveau. Bl.a. BRIK-landene, herunder især Kina, og Golf-staterne har været tidlige til at forstå denne dynamik og skabe relationer, man bredt i Afrika betragter som mere ligeværdige end relationerne mellem Europa og Afrika. Samtidig er dele af Afrika fortsat præget af konflikter og skrøbelighed, der påvirker Europa mere direkte end andre regioner. Nye grænseoverskridende udfordringer, såsom voldelig ekstremisme, radikalisering, migration og klimaforandringer, kræver en pro-aktiv, smidig og samtænkt europæisk politik, der er strategisk og samarbejdsorienteret, som kan rumme de mange forskellige lokale og regionale udviklinger i Afrika, og som bringer alle EU's udenrigspolitiske instrumenter i spil – politisk dialog, sikkerhedssamarbejde, handelsrelationer og udviklingssamarbejde.

3. Formål og indhold

Formålet med drøftelsen er at gennemføre en politisk og strategisk diskussion af EU's relationer til Afrika bl.a. i lyset af de nye grænseoverskridende udfordringer, som kræver et stadigt dybere og mere strategisk samarbejde mellem EU og Afrika. Drøftelsen forventes ikke at munde ud i råds-konklusioner, men vil fokusere på de overordnede udfordringer og behovet for en mere aktiv og samtænkt europæisk Afrika-politik. Drøftelsen sker på baggrund af et diskussionsoplæg fra den Fælles Udenrigstjeneste (FUT'en) og forventes at adressere de væsentligste udfordringer, som Afrika står over for, bl.a. indenfor fred, velstand og partnerskaber.

Derudover forventes man under drøftelsen at ville fremhæve nødvendigheden af, at EU samtænker indsatserne i Afrika, sådan som Danmark gør det med særligt fokus på Afrikas Horn og i Sahel.

I lyset af den aktuelt meget bekymrende situation i Sahel, bl.a. den manglende fremdrift i fredsforhandlingerne om det nordlige Mali, den ustabile situation i Libyen, Boko Harams pres fra syd mod Sahel-landene og risikoen for omfattende 'spill-over' effekter, ønsker man fra dansk side, i samarbejde med ligesindede lande, også at benytte lejligheden til at drøfte Sahel. Henset til nærheden til Europa er der tale om en situation, som EU bør have højt på sin politiske dagsorden.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Drøftelsen af Afrika forventes ikke at have konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes at være enighed blandt medlemslandene om at støtte op om en mere aktiv og samtænkt europæisk Afrika-politik, ligesom der forventes at være generel enighed om karakteren af udfordringerne i Afrika.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter aktivt op om en effektiv og samtænkt europæisk Afrika-politik, der i sin grundlæggende analyse og gennemførelse komplementerer danske prioriteter i vores bilaterale engagement med Afrika.

Diskussionsoplægget fra den Fælles Udenrigstjeneste flugter med danske prioriteter for engagementet i Afrika. Regeringen lægger vægt på udviklingen hen mod et mere ligeværdigt samarbejde med fokus på "win-win" og med inddragelse af alle udenrigspolitiske instrumenter i forholdet til Afrika – politisk dialog, sikkerhedssamarbejde, handelsrelationer og udviklingssamarbejde. Danmark har et bredt og betydeligt politisk engagement i Afrika, hvor man bidrager handlekraftigt i nøje udvalgte stater i Afrika til at bekæmpe fattigdom, skabe fred og sikkerhed, øget vækst og velfærd samt fremme af danske værdier som menneskerettigheder, demokrati, ligestilling og international retsorden. Den danske indsats sker i et tæt, ligeværdigt og strategisk samarbejde med afrikanske partnere.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

EU's strategiske forhold til Afrika blev sidst forelagt Folketingets Europaudvalg d. 6. februar 2015.

2. Libyen

KOM-dokument foreligger ikke

Revideret notat.

1. Resumé

Det forventes, at Rådet vil drøfte den bekymrende situation i Libyen, herunder hvordan EU kan bidrage til de igangværende FN-ledede mæglingsbestræbelser. Desuden forventes opfølgning på drøftelse fra sidste Udenrigsrådsmøde den 9. februar, hvor hovedbudskabet var en mere aktiv rolle for EU i forhold til Libyen.

2. Baggrund

Libyen præges af ustabilitet og væbnede sammenstød mellem sekulære, herunder pro-nationale/liberale og ikke-sekulære grupper, såsom det Muslimske Broderskab og mere ekstremistiske grupper. Konflikten er dog mere kompleks end sekulær/ikke-sekulær. Den udspiller sig også mellem regioner, byer og klaner, samt mellem resterne af det gamle regime og yngre, ofte islamistiske, revolutionære.

Som følge af urolighederne efter parlamentsvalget i juni 2014 har det internationalt anerkendte parlament (House of Representatives) etableret sig i byen Tobruk i det østlige Libyen og udpeget en ny regering under ledelse af premierminister al-Thinni. Samtidig har militser i Tripoli genindkaldt dele af den tidl. Nationalkongres (GNC), der parallelt har indsat en regering under ledelse af premierminister al-Hassi. Parlamentet i Tobruk støttes af en pronational/liberal milits-alliance (Operation Dignity) under ledelse af tidl. general og militsleder, Khalifa Haftar, imens GNC støttes af en militsalliance bestående af ikke-sekulære og regionsbaserede militser (Libya Dawn). Dele af havnebyen Derna i det østlige Libyen kontrolleres af ekstremistiske militser, som angiveligt har forbindelser til ISIL. Denne gruppe har senest taget ansvaret for bortførelse og henrettelse af 21 egyptiske koptere. I kølvand på dette reagerede Egypten ved at bombe ISIL's formodede højborg i Derna fra luften, og ISIL svarede igen ved en terroraktion rettet mod al-Qubba på grænsen til Egypten, hvor formodet 35 personer omkom.

Hændelserne har efterfølgende været på dagsorden i FN's sikkerhedsråd, hvor man blev enig om en presseudtalelse vedr. den seneste incident, mens der pågår forhandlinger om en egentlig resolutions indhold. Generalsekretærens særlige udsending i Libyen, Bernardino Leon, leder det internationale samfunds bestræbelser på at deeskalere situationen og få igangsat en forhandlingsproces. På mødet i FN's sikkerhedsråd orienterede Leon om den seneste politiske udvikling i Libyen, at parterne var villige til at genoptage forhandlinger, og reaktionerne herpå var overvejende positive. Det syntes således, at der er givet fornyet håb om muligheden af at nå en fredelig løsning på konflikten.

Sikkerhedsrådet vedtog den 27. august 2014 resolution 2174, der gør det muligt at udvide FN's sanktionsregime til at omfatte personer og enheder, der vurderes at obstruere eller underminere den politiske transitionsproces. Der pågår overvejelser om styrkelse af EU's engagement i Libyen.

Alle vestlige lande, EU, FN m.v. har evakueret deres medarbejdere fra landet og midlertidigt lukket deres repræsentationer. Danmark har efter Gadaffis fald gennem Freds- og Stabiliseringsfon-

den og Det Arabiske Initiativ søgt at bidrage til stabilitet og demokratisering i Libyen - militært, diplomatisk og bistandsmæssigt.

3. Formål og indhold

Rådet forventes at drøfte situationen i Libyen, herunder hvordan EU kan bidrage til fremme af den igangværende dialogproces mellem de stridende parter. Det vurderes blandt andet, at man vil gøre sig klar til at lægge pres på parterne via sanktioner, såfremt der ikke sker fremskridt. Ligeledes vurderes det, at regionale aktører i større omfang skal inddrages. Endelig forbereder EU sig til, når den politiske og sikkerhedsmæssige situation i Libyen tillader det, at stå klar med yderligere tiltag som tillidsopbyggende foranstaltninger til støtte for landets transitionsproces.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Drøftelsen af Libyen forventes ikke at have konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes at være enighed blandt medlemslandene om behovet for en aktiv EU-indsats i samarbejde med relevante internationale og regionale aktører med sigte på at sikre fred og stabilitet i Libyen. EU støtter FN's rolle som facilitator for forsoningsprocessen.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter en aktiv rolle for EU i samarbejde med relevante internationale/regionale partnere, herunder i særdeleshed FN som mægler i forsoningsprocessen. Den eneste holdbare vej frem er at få etableret en våbenhvile mellem militserne samt at få igangsat en inklusiv national dialog- og forsoningsproces for at få transitionsprocessen tilbage på sporet. Det må forventes, at afvæbningen af militserne og opbygning af nationale sikkerhedsinstitutioner vil tage tid og kræve fortsat støtte fra det internationale samfund.

Regeringen kan generelt støtte en styrkelse af EU's engagement i Libyen. Iværksættelse af tiltag bør selvsagt nøje tilpasses den faktiske udvikling i Libyen, herunder bl.a. den genstartede dialogproces i Geneve, og ske i nøje koordination med FN særlige udsending i Libyen, Bernardino Leon.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg den 6. februar 2015 til orientering.

3. EU's Østlige Partnerskab

KOM dokument foreligger ikke.

Nyt notat.

1. Resumé

Der forventes en drøftelse af forberedelserne til det 4. topmøde indenfor EU's Østlige Partnerskab i Riga den 21.-22. maj 2015. Topmødet ventes at fokusere på muligheder for at styrke samarbejdet med de 6 østpartnerskabslande. Der ventes tillige vedtaget en politisk erklæring, som angiver retning for partnerskabets udvikling i de kommende år.

2. Baggrund

Det 4. topmøde indenfor EU's Østlige Partnerskab (Ukraine, Moldova, Georgien, Hviderusland, Armenien og Aserbajdsjan) afholdes i Riga den 21.-22. maj 2015. Det Østlige Partnerskab har siden dets etablering i 2009 udgjort rammen for EU's bilaterale og multilaterale dialog og samarbejde med de seks østlige naboer. Topmødet finder sted efter, at Ukraine, Moldova og Georgien i juni 2014 indgik AA/DCFTA-aftaler med EU (Associerings- og omfattende frihandelsaftaler). Udviklingen i de seneste år har forstærket behovet for en mere differentieret tilgang til landene i Det Østlige Partnerskab, hvor "mere-for-mere" princippet om at partnerlandes øgede ambitionsniveau ift. reformer skal modsvares af øget opmærksomhed og støtte fra EU – og vice versa. Topmødet finder sted midtvejs gennem den gennemgang af EU's samlede naboskabspolitik (sydlige og østlige naboer), som EU-Kommissionen og FUT'en har sat i gang med afslutning i efteråret 2015.

På topmødet ventes der vedtaget en erklæring, som angiver retning for partnerskabets udvikling i de kommende år.

Herudover ventes topmødet at fokusere på muligheder for at styrke samarbejdet med østpartnerlandene. Under overvejelse er bl.a. følgende:

- Fremover i endnu højere grad at skræddersy EU's samarbejde med hvert enkelt partnerland med udgangspunkt i partnerlandes egne kapaciteter og ambitioner. Udviklingen af samarbejdet med de enkelte partnerlande vil dog stadig skulle finde sted indenfor for samme institutionelle ramme (Østpartnerskabet).
- Øget støtte til de tre AA/DCFTA-landes gennemførelse af aftalerne, herunder reformer.
- Muligvis mandater for nye aftaler med Armenien (i stedet for den allerede færdig forhandlede AA/DCFTA, som Armenien valgte ikke at underskrive) og Aserbajdsjan, som ikke har større ambitioner om politisk og økonomisk integration med EU.
- Mulig beslutning om visumfrihed til Georgien og Ukraine, såfremt de har opfyldt alle betingelserne herfor.
- Muligvis visumliberaliseringsaftale med Hviderusland, hvis betingelserne herfor er opfyldt.
- Forventet styrket samarbejde indenfor bl.a. energi og transport samt med den private sektor.
- Styrket strategisk kommunikationsindsats dels til imødegåelse af russisk misinformation og mediepropaganda dels til partnerlandenes befolkninger med henblik på synliggørelse af fordelene ved samarbejdet med EU.
- Styrket dialog og samarbejde med civilsamfundet.

3. Formål og indhold

På rådsmødet ventes en status over forberedelserne til Østpartnerskabstopmøde i Riga den 21.-22. maj 2015 og drøftelse af mulighederne for at styrke samarbejdet som forberedelse af drøftelserne af Østpartnerskabet på mødet i Det Europæiske Råd den 19.-20. marts 2015.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Drøftelsen af EU's Østlige Partnerskab forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinanserne, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er bred enighed blandt medlemslandene om, at samarbejdet med østpartnerlandene fremover skal individualiseres mere og tage udgangspunkt i hvert enkelt partnerskabslands kapaciteter og ambitioner. Der er ligeledes enighed om, at denne øgede differentiering stadig skal foregå indenfor én samlet institutionel ramme (Østpartnerskabet). Herudover er der bred enighed om at fokusere på konkrete muligheder for at styrke samarbejdet med østpartnerne.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen tillægger EU's Østlige Partnerskab stor vægt som ramme om EU's forbindelser til de seks østpartnerlande. Danmark har stærk interesse i et stabilt og sikkert østligt naboområde præget af demokrati, respekt for menneskerettigheder, markedsøkonomi og reformer. Et Østpartnerskab, som i højere grad individualiserer de enkelte østpartnerlandes kapaciteter og ambitioner, vil styrke EU's forbindelser til østpartnerne og selve Østpartnerskabet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg den 13. december 2013 til orientering.

4. Irak/Syrien strategien

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat.

1. Resumé

Rådet forventes at vedtage rådskonklusioner om og eventuelt drøfte den ny regionale EU-strategi for Irak, Syrien og bekæmpelsen af ISIL. Der forventes vedtaget rådskonklusioner.

2. Baggrund

Kommissionen præsenterede den 9. februar 2015 i Udenrigsrådet et udkast til en ny regional EU-strategi for Syrien, Irak og bekæmpelsen af ISIL. Udkastet indeholder en række stabiliserings- og udviklingstiltag samt diplomatiske indsatser, der komplementerer den internationale koalitions indsats mod ISIL. Strategien har primært til formål at imødegå truslen fra ISIL og andre terrorgrupper, ligesom den skal bidrage til at fremme en reel og inklusiv politisk dialog mellem de stridende parter i Syrien. Dertil skal strategien bidrage til at skabe stabilitet i Syrien og Irak - og i de omkringliggende lande, der huser den største del af konflikstens flere millioner flygtninge.

Konkret lægger udkastet til strategien vægt på at støtte stabiliseringsindsatser og initiativer, der skal imødegå voldelig ekstremisme, ligesom den sætter ind mod finansiering af terror og tilstrømningen af 'foreign fighters' til regionen. Dette skal blandt andet ske ved at styrke grænse-sikkerheden gennem øget støtte til Tyrkiet, Libanon og Jordan. Strategien skal ses i sammenhæng med EU-strategien for anti-terror/'foreign fighters', som blev vedtaget den 20. oktober 2014.

Desuden er der lagt op til, at strategien skal omfatte en række lande-specifikke tiltag, herunder i forhold til Syrien, samt støtte til FN's forsøg på at nedbringe volden i Aleppo, tilvejebringelse af politisk dialog mellem de stridende parter og støtte til den moderate syriske opposition. I forhold til Irak fokuserer strategien særligt på at støtte op om den irakiske regerings inklusive politik, der skal tilgodese alle befolkningsgrupper i landet, ligesom den betoner behovet for at bekæmpe korruption og skabe økonomisk udvikling.

Der er lagt op til, at der afsættes 1 mia. euro i 2015-2016 til de forskellige initiativer under strategien. Midlerne findes i den eksisterende flerårige finansielle ramme (Kommissionens generaldirektorater ECHO og NEAR med hhv. 400 mio. og 300 mio. EUR samt DEVCO med 115 mio. EUR samt mindre bidrag fra FPI, ECFIN og EAR).

I Syrien er konflikten på vej ind i sit femte år. Kampene fortsætter mellem de bevæbnede grupper samtidig med, at den internationale koalition bekæmper ISIL fra luften. Koalitionens luftangreb har medvirket til at svække ISIL i det nordlige Syrien, bl.a. i området omkring Aleppo, men gruppen står dog fortsat stærkt – særligt i det nordøstlige Syrien, hvor ISIL har indledt en offensiv mod en række kristne assyriske landsbyer. Selvom koalitionens ved målrettede luftangreb mod de olieraffinaderier, som ISIL har kontrol over, har forsøgt at fjerne grundlaget for oliesalg, har ISIL fortsat adgang til finansiering, der kan støtte dens operative drift.

Generelt forsøger ISIL i Syrien at undgå militære konfrontationer med Assad-regimet. Den al-Qaida affilierede terrorgruppe al-Nusra Front har i de seneste måneder konsolideret sin kontrol i de nordlige områder i Syrien, herunder i Idlib provinsen, og den har en voksende indflydelse

omkring Aleppo. Flere tilskriver al-Nusras hastige fremvækst i de seneste måneder (og opbakningen til gruppen blandt dele af befolkningen) koalitionsens luftangreb i Syrien og den udbredte frustration over den manglende direkte bekæmpelse af Assad-styret.

Der er ingen umiddelbar udsigt til at det på kort sigt vil være muligt at genetablere det politiske forhandlingsspor for at standse konflikten i Syrien. FN's udsending, Staffan de Mistura, har imidlertid under sit seneste besøg i Damaskus drøftet mulighederne for en våbenhvile i Aleppo-området med Assad-styret. Ifølge de Mistura har Damaskus udtrykt "villighed" til at indstille sine luftbombardementer og artilleribeskydning af Aleppo i en seks ugers indledende våbenhvile. Det er dog stadig uklart, hvornår en mulig våbenhvile vil kunne træde i kraft. Den syriske moderate opposition forholder sig generelt skeptisk til regimets udmeldinger og frygter, at Damaskus vil bruge en eventuel våbenhvile i Aleppo til at omgruppere styrker eller på anden måde skaffe sig en taktisk fordel.

I Irak har den internationale koalitions luftangreb og de irakiske og kurdiske sikkerhedsstyrkers indsats på jorden haft en vis succes med at bremse ISILs fremmarch samt begrænset gruppens operationsfrihed og mulighed for at tilføre kapacitet fra Syrien. Fra amerikansk side anser man situationen for at være stabiliseret. På trods af koalitionsens luftangreb har ISIL dog formået at konsolidere kontrollen i en række områder, særligt i Iraks sunni-dominerede områder.

Den nye regering i Irak under premierminister al-Abadi har siden sin indsættelse i september 2014 arbejdet på at råde bod på den tidligere premierminister al-Maliki's fejlslagne politik, der favoriserede landets shia-befolkning og marginaliserede de sunni arabiske og kurdiske befolkningsgrupper. Herudover har regeringen indgået en aftale med den kurdiske regionalregering i det nordlige Irak om oliesalg. Herudover har al-Abadi-regeringen taget skridt til at inkludere sunnierne i den militære indsats mod ISIL.

Fra dansk side støttes den irakiske regerings reformdagsorden samtidig med, at man fastholder det danske militære bidrag, som bl.a. omfatter de danske F-16 fly og træning af irakiske og kurdiske sikkerhedsstyrker. Flere andre EU-medlemslande, herunder UK, Frankrig og Nederlandene bidrager på lignende vis. Derudover forberedes pt. et nyt dansk treårigt udviklingsprogram for Irak til 75 mio. kr. Programmet forventes bl.a. at have fokus på frie medier, retsforhold og civilsamfund.

3. Formål og indhold

Rådet forventes at vedtage rådskonklusioner om og eventuelt drøfte det nyligt udarbejdede udkast til en regional EU-strategi for Irak og Syrien samt bekæmpelsen af terrorgruppen ISIL.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Drøftelsen har ingen statsfinansielle konsekvenser udover indvirkningen på EU's budget. Den nye regionale EU-strategi medfører en udgift på EU's budget på i alt 1 mia. euro. i 2015 og 2016. Danmark betaler ca. 2 pct. af EU's udgifter, svarende til en statslig udgift ved programmet på i alt 20 mio. euro. (150 mio. kr.) i 2015 og 2016. Merudgifterne dækkes via omprioriteringer inden for heading 4 på EU's budget.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes at være enighed blandt medlemslandene om at støtte op en ny regional EU-strategi for Irak og Syrien.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter aktivt den internationale koalitions indsats mod ISIL og EU-medlemslandenes bidrag til denne. Fra dansk side bakkes op om en holistisk og langsigtet tilgang, der omfatter en bred vifte af politiske og militære indsatser såvel som stabiliserings- og udviklingsstøtte, som en ny regional EU-strategi kan bidrage til. Danmark støtter fortsat den irakiske regerings reformdagsorden. Samtidig understreges nødvendigheden af at fastholde fokus og forøge bestræbelserne på at finde en politisk løsning på konflikten i Syrien. Danmark støtter FN's særlige udsending for Syrien, Staffan de Misturas, bestræbelser på at nedbringe volden og genstarte den politiske proces og ser positivt på hvordan EU kan bidrage til at styrke det internationale samarbejde for at håndtere truslen fra "foreign fighters."

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Irak og Syrien har senest været forelagt Europaudvalget til orientering den 6. februar 2014.